

DARILO ZA IVANKO

**Osnovna šola Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče
Podružnična šola Bukovica**

5293 Volčja Draga, Slovenija

DARILO ZA IVANKO

Napisali in ilustrirali: Nik Božič (7 let), Sašo Čebren (7 let),

Luka Matia Petrolo (7 let), Minea Trojer Smrečnik (7 let)

Mila Bremec (8 let), Sofia Humar (8 let),Sara Janjilović (8 let),

Veronika Makovec (8 let),Aljaž Mask (8 let) , Tjaša Vogrič (8 let)

Amadeo Aurora (9 let),Čebren Denny (9 let), Čecho Tilen (9 let),

Elersič Abel (9 let), Veronika Makuc (9 let), Enej Peternel (9 let)

Stanič Timotej (9 let), Špacapan Liam (9 let),Peter Urban (9 let)

Abramič Hana (10 let)

Mentor: Marta Premrl

Gospa Ivanka

V Avstraliji se je rodila in tam živi gospa Ivanka. Še nikoli ni videla tega, kar mi lahko vsako zimo vidimo. Še nikoli ni videla snežink, snega, zimske pokrajine. Njena velika želja je, da bi vse to videla in doživela. Upamo, da ji bomo s to knjigo vsaj malo uresničili njeno veliko željo.

Snežinke

Vidim velik oblak. V oblaku so kapljice vodne pare. Ko temperatura pade pod nič stopinj Celzija, se spremenijo v ledene kristalčke. Kristali postajajo težki, padajo in se združujejo. Tako nastanejo snežinke. Niti dve nista enaki.

V nebo pogledam in vidim tisoč drobnih snežink. Nežno šepetajo, plešejo in se nagajivo smehljajo. Plešejo tako, da se vrtijo in padajo na nasek, na strehe, na zemljo.

Zima

Zima je bela odeja, ki jo naredi narava. Na nebu se zberejo sivi oblaki, ki ustvarjajo snežinke.

Otroci se na snegu sankamo, smučamo, kepamo in delamo snežake ali pa preprosto samo angelčke. V hiši pa mame pečejo piškote.

Ko pridemo premraženi v hišo, nam mame postrežejo s toplim čajem in piškoti.

Očetje pa kidajo sneg okrog hiš in čistijo poti.

Vse okrog je belo in veselo. Živali iščejo hrano, zato jih večkrat vidimo v bližini hiš.

Naredimo ptičje krmilnice in vanje natrosimo semena za ptice, ki niso odletele v tople kraje.

Zima je bel letni čas. Veselje na snegu je čudovito.

Zimski dan

Nekega dne se zbudim v sneženem jutru. Vstanem, pogledam skozi okno, vidim snežinke, kako padajo in vzkliknem: » Sneg! Sneg! Kako lepo te je videti!« Vse je belo. Narava je bila čisto zasnežena. Obujem si snežke, oblečem kombinezon, nadenem si kapo, šal in rokavice, da mi mraz ne pride do živega. Stečem v šolo in opazujem naravo. Komaj čakam, da grem s sošolci na sneg. Naredimo snežaka. Naredimo tri velike kepe in jih damo eno na vrh druge. Za oči damo oglje, za nos korenček in za roke palice. Potem plešemo okrog njega in se veselimo. Majhni otroci gazijo po snegu in lovijo snežinke. Ko snežinke pristanejo na ročicah, se stopijo. Žalostni so, a učiteljice jih potolažijo, da se bo kapljica lahko nekoč spremenila v snežinko. Le kako? Kdo zna to razložiti?

Drevesa

Vse je tiho, vse je belo. Bele so ceste, hiše in gozdovi. Snežinke padajo in vse prekrijejo. Tetka zima z veliko belo odejo prekrije naravo. Zdi se kot da si v raju, ves si prevzet.

Pogledam skozi okno in vidim drevo.
Ima bele čevlje in čipkasto obleko. Zgleda kot bi imelo bele, bleščeče lase.

Zanimivosti

Običajno imajo snežinke šest zvezdasto razvejanih krakov. Niti dve nista enaki.

Ameriški fotograf, ki so ga klicali gospod Snežinka, je iskal dve popolnoma enaki snežinki. Pod mikroskopom je pogledal na tisoče drobnih snežink. Ugotovil je, da niti dve snežinki nista enaki.

Če močno sneži in je površje dovolj hladno, se snežinke nakopičijo in nastane snežna odeja. Tej pa z razlogom pravimo odeja! Tla namreč varuje pred prehudim zmrzovanjem, rastlinam pa s počasnim tajanjem daje vodo, ki jo potrebujejo tudi med zimskim mirovanjem. (Iz revije Ferdo raziskuje svet)

